

Prešeren v poljščini. Nedavno je prišel v Ljubljano gospod Adam Lach-Szymański iz Varšave, da spozna slovenske razmere, zlasti pa krščansko-socialno delovanje med Slovenci. Ko je prišel v Ljubljano, si je kupil Prešerna, da se iz njega vadi v slovenski govorici. Doslej je bil Prešeren med Poljaki še do malega neznan, samo profesor Zaviliński je prevedel nekaj odlomkov iz njegovih poezij na poljski jezik in profesor Magiera je napisal o njem daljši članek. Gospod Szymański je sklenil prevesti Prešerna na poljski jezik in se je takoj lotil dela. Že prvi večer je prevedel njegovo: „Pod oknom“ Slovenske pesmi prevajati na poljski jezik je izredno težko, ker imajo Poljaki čisto drugačen naglas in ker se v poljskem jeziku jako težko dobe lepe, čiste moške rime, katerih je v slovenščini tako obilo. Vendar se je takoj prva poskušnja gospodu Szymańskemu tako posrečila, da se prevod lahko imenuje uzoren. Tu navedemo na primer prvo prestavo gospoda Adama Lach-Szymańskega:

Pod oknem
Blask księżycy ...
Lśni wieżycy ...
Zegar bije: późno już. —
Wprzód nieznanana
Serca rana
Dręczy: — oczu ani zmróż.
Twoją winą
To, dziewczyno, —
Tobie litość obca znać;
Przez cię rana
Ta zadana
Nie pozwala w domu spać.
Przed me oczy
Tak uroczy
Wciąż się jawi obraz twój.
Me gorące
Serce drżące
To pożądań ciebie zdroj.
Wyjrz w okienko,
Ma serdeńko,
Nikt nie patrzy, oprócz gwiazd! —
Wyjrz, — bo snadnie
W sercu na dnie
Nienawiści wzrasta chwast.
Daj nadzieję,
Niech powieje
Niemy znak, — gdyś trwożna słów. —
Cisza głucho,
Nikt nie słucho.
O nieszczęsny, cóż z mych snów!
Gwiazdy moje
W jej pokoje
Spójrzcie: czy naprawdę śpi:
Czy kochania
Chce moc trwania
Poznać; — czy o innym śni?
Śpisz? — to słowa
Śię: bądź zdrowa!
Próbę robisz? chcesz — to rób.
Lecz gdyś miła
Mię zdradziła, —
To dla serca byłby grób ...

G. Lach-Szymański prevaja tudi Gregorčiča, zlasti domoljubne pesmi njegove.

G. Srečko Magolič je ta teden izložil krasno pokrajinsko sliko „Prizor ob Gradaščici“, polno svežega prirodnega življenja.

Vasilij Ivanovič Modestov. Pred kratkim je v Rimu nenadoma umrl ruski učenjak in publicist, prof. Vas. Iv. Modestov, katerega ime je bilo dobro znano ne le na Ruskem ampak tudi izven ruskih mej po njegovih temeljnih delih iz rimske zgodovine in hkrati po spisih o sodobnih vprašanih modroslovnih, socialnih in političnih. — Modestov (roj. l. 1839. v novgorodski guberniji) je svoje študije dovršil na peterburški univerzi, kjer je bil izpočetka tudi docent. L. 1867. je bil vseučiliški profesor v Kazanu, potem v Kijevu in l. 1878. je postal profesor duhovne akademije v Peterburgu. Ko je l. 1879. objavil v „Golosu“, članek o „krajnostjah naše klasičeske sistemy“, je moral zapustiti službo in od tega časa se je začelo publicistično delovanje Modestova. Objavil je nebroj člankov in razprav o vprašanih iz politike, socialnega življenja,

BOŽIDAR FLEGERIČ

književnosti in modroslovja v „Golosu“, „Novostjah“, „Istoričeskem Věstniku“, „S. Pet. Vedomostjah“ i. dr. Leta 1889. je bil zopet imenovan za profesorja novorosijskega vseučilišča. L. 1893. je šel v pokoj in od tega časa je živel v Rimu, kjer je tudi umrl. V Rimu se je Modestov trudil ustanoviti ruski arheološki zavod za proučevanje klasične in srednjeveške umetnosti, za dobo prerojenja itd. in obenem za proučevanje virov tikažočih se ruske zgodovine, ki se nahajajo v vatikanskem in v drugih italjskih arhivih. Dasi imajo takšne znanstvene zavode v Rimu Nemci, Francozi, Angleži, Američani, Avstrijci, Španci in Holandci, se Modestovu ni posrečilo ustanoviti tak zavod. Dosegel je samo toliko, da je ruska vlada v Rim poslala strokovnjaka profesorja E. N. Šmurlo, ki v vatikanskem arhivu proučuje vire za rusko zgodovino. Modestov ni spisal samo mnogo strokovnih razprav, ampak tudi o raznih zanimivih vprašanih iz evropskega življenja za zadnjih 25 let